

La feina tècnica en defensa de l'Ebre comença a casa

Membres de la PDE fent el gest de la papallona el cap de setmana per celebrar el Natura 200 Day Foto: PDE

El Delta de l'Ebre, antigues terres de durs conreus, mosquits, sangoneres i malalties, amb els anys ha passat a ser una de les zones més ben conservades de la Mediterrània. Les lluites socials per reconèixer el valor ambiental del territori arranquen de principis dels anys 80 amb les protestes ciutadanes dels habitants de Jesús i Maria i La Cava contra la dessecació d'uns terrenys a la zona del Canal Vell .

Aquelles protestes van donar lloc el 1983 al Parc Natural del Delta de l'Ebre. Deu anys més tard es reconeixia la seua importància mundial como zona humida incorporant este espai a les zones protegides per la convenció RAMSAR.

La incorporació l'any 1986 de l'Estat espanyol a la Unió Europea també ha contribuït a donar a l'espai un ressò ambiental internacional al ser un dels espais humits més importants de la Mediterrània i de la Unió europea. La pertinença a la Unió europea ha fet que les normatives comunitàries s'hagen d'aplicar a l'Estat espanyol i per tant també a Catalunya i al delta de l'Ebre. L'experiència ens indica que les normatives, lluny de ser perniciosos per al desenvolupament del nostre territori, han sigut un motor i una oportunitat per desenvolupar noves estratègies de progrés socioeconòmic com són el turisme sostenible, la valorització de l'agricultura, les activitats pesqueres i de cultius marins.

També totes estes figures de protecció ambiental fruit de les directives d'Aus i Habitats, tenen una importància cabdal en una bona defensa jurídica tan a nivell estatal com europeu, per demanar un cabal digne per al tram final de l'Ebre que evite el deteriorament d'este espai tan singular i que alhora permeta un desenvolupament socioeconòmic sostenible al Delta de l'Ebre.

L'aplicació de les figures ambientals és una competència de la Generalitat de Catalunya, tret de la ZEPA marina (Delta Ebre-Columbretes), que és de competència estatal. És per això que la Plataforma en defensa de l'Ebre hem demanat a les dues conselleries implicades, la d'Agricultura i Medi Rural i la de Territori i Sostenibilitat que facen un esforç en l'elaboració dels següents documents que considerem imprescindibles:

? Informe de la Generalitat de Catalunya, responsable dels espais Xarxa Natura 2000 del tram final de l'Ebre (ES000002, ES5140010), dels riscos de deteriorament dels hàbitats i espècies d'interès comunitari d'estos espais com a conseqüència del desenvolupament del Pla Hidrològic de la Conca de l'Ebre, segons l'article 6.2 de la directiva d'hàbitats (DIRECTIVA 92/43/CEE).

? Realització dels Plans de gestió pels espais Xarxa Natura 2000 esmentats on s'identifiquen a un nivell de detall adequat tant les amenaces com les mesures necessàries que responguen a les exigències ecològiques dels seus hàbitats i espècies.

? Revisió i/o actualització dels Formularis Normalitzats de Dades segons la Decisió d'execució de la Comissió Europea de 11 juliol 2011, dels espais esmentats de la Xarxa Natura 2000

Les figures de protecció del Delta de l'Ebre seran paper mullat si no s'ha elaborat amb rigor tota la documentació administrativa que porten associades, i esta és una tasca a fer per la Generalitat. Per això demanem la implicació directa dels actors del territori que tinguen competències i capacitat tècnica per elaborar-les ja que ells són els gran coneixedors d'este peculiar espai natural i els que millor podran elaborar esta documentació tan important per al futur d'estes terres.

La feina tècnica en defensa de l'Ebre comença a casa, amb la implicació de tots, començant per la Generalitat de Catalunya, que té competències i responsabilitat directa tant des de la conselleria d'Agricultura com la de Territori. Els nostres representants polítics d'ajuntaments i consells comarcals i la resta de la societat ebrenc també hem de fer força en este sentit. Cal que prenguem tots part activa per tenir les eines de defensa ben elaborades i a disposició de tothom. Seran la nostra millor salvaguarda.

No hem de tindre temor al desenvolupament de totes estes zones de protecció, ni entendre-les, com s'ha fet històricament, com un llast al nostre desenvolupament. L'experiència recent ens ha ensenyat que totes estes figures han sigut la clau per situar les Terres de l'Ebre al mapa de Catalunya i del món i són el motor per tindre una societat ebrenc activa.